

Izhaja vsaki četrtek ob 11. uri dopoldne. Rokopisi se ne vračajo. Ne frankovana pisma se ne sprejemajo.

Cena listu znaša za celo leto 4 krone, za pol leta 2 kroni. Za manjši premožne za celo leto 3 krone, za pol leta K 1:50. Za Nemčijo je cena listu 5 K, za druge dežele izven Avstrije 6 K.

Rokopise sprejema uredništvo v Gorici, dvorišče sv. Hilarija št. 7.

Naročnino in naznanila sprejema upravništvo v Gorici, Semeška ulica št. 16. Posamezne številke se prodajajo v tobakarnah v Šolski ulici, Nunski ulici, na Josip Verdijevem tekalšču nasproti mestnemu vrtu in na Korenjskem bregu (Riva Corna) št. 14 po 8. vin.

Oglašitve in poslanice se računajo po petih vrstah, in sicer: če se tiska enkrat 14 vin., dvakrat 12 vin., trikrat 10 vin. Večkrat po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Ivan Bajt v Gorici.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič) v Gorici.

Prva enciklika sv. očeta Pija X.

Prva enciklika papeža Pija X. je izšla. Priobčuje jo „Observatore Romano“. Sv. oče pravi, da se je s solzami v očeh vpiral izvolitvi in da se je bal slediti onemu, ki je 20 let vladal cerkev z veliko modrostjo. Tudi radi tega se je vstrašil izvolitve, ker bolj kot prej se cerkev nahaja v položaju težkih in trdih stisk. Uklonil pa se je Božji volji. Njegov program je delovati, da bo povsod vladal Kristus. Morda se dobe ljudje, nadaljuje enciklika, ki tajne namene iščejo v naši duši, da bi jih izrabljali za svetne namene in za strankarske želje. Da zatremo že v kali ničeva upanja, izjavljamo, da nočemo biti družega, kakor služabniki Boga, ki nam je izročil sveto službo. Papež kliče na pomoč škole, obžaluje boj, ki se povsod bije proti Bogu in pravi, da se mora družbo pripeljati nazaj h krščanski pravni in kršč. življenju. Priporoča vzgojo mladine, posebno one, ki je določena za duhovski stan. Sv. oče želi, da se katoliška društva v mestih in na deželi povsod širijo in z vzgledi delujejo za krščansko življenje. Dejanje usmiljenja se mora izvrševati brez ozira na samega sebe in brez ozira na svetne koristi. — Ko bo vse zopet urejeno v Kristusu bodo plemeniti in bogati pravični in darežljivi proti nižjim. Cerkev mora biti popolnoma neodvisna od vsake zunanje vlade. Ko sveta stolica to prostost zahteva zase, ne brani le cerkv. pravice, ampak skrbi tudi za splošno blaginjo in blagor narodov. Sv. oče končuje encikliko s podeljenjem papeževega blagoslova.

Dr. Šusteršič za pravice ljudstva.

(Govor dr. Šusteršiča v seji kranskega dež. zbora dne 22. septembra.)

Visoka zbornica! Kakor pričetkom zadnjega zasedanja, tako smo tudi danes

LISTEK.

Moja hoja na Krn.

(Piše turist Vozirad.)

(Dalje)

Cerkvica v Krnu je zelo lepa. Moram reči, da se mora marsikaka naša podružnica skriti pred njo. Zidana je v romanskem slogu. Altar in druge okraske v cerkvi je napravil g. Matevž Kokelj, in priznati je treba možu, da je svoje delo izvršil jako dostojno. Mizarska in strgarska dela pa je zelo okusno izgotovil domačin, Tomaž Sivec, po domače Ivan, in sicer vse brezplačno. Pač izvrstna, hvale vredna duša!

V tej cerkvi smo se bili torej zbrali in sicer k njenemu posvečenju. To opravilo je ob obilni asistenci izvršil preč. o. Edvard Ravstehar, ki je za tem imel tudi pridigo. Pa s pridigo ni bilo kar tako. Kje naj pridiga preč. oče? Cerkev je za Krnce same zadosti velika in še prevelika, a za 600 ljudi je danes premajhna. Če pridiga v cerkvi, ga več kot polovica ljudi ne bo slišala, in to ni prav. Vsi bi radi slišali preč. patra, toliko bolj, ker se je od tako daleč potrudil v Krn. Kako opomoči? Praktična

katoliško-narodni poslanci vložili nujni predlog zaradi spremembe deželnega reda in deželnozborskega volilnega reda za vojvodino Kranjsko, vendar je med obema predlogoma bistven razloček. Med tem ko se je v lanskem našem predlogu jasno povdarjala splošna in enaka volilna pravica, tega v današnjem našem predlogu ne najdete. Četudi je ta predlog sestavljen tako, da ne nasprotuje temu našemu načelnemu stališču — kajti to moramo danes povdarjati, kakor vsikdar, da katoliško-narodna stranka stoji in ostane na stališču splošne in enake volilne pravice in vidi le v uresničenju te ustavne forme uresničenje resnične ljudske svobode in pravice ljudstva, za katero se hoče katoliško-narodna stranka do zadnjega bojevati — smo si vendar bili v svesti, da se splošna in enaka volilna pravica v današnjih razmerah dá doseči le preko izvanrednih dogodkov, katerih ne moremo kot sigurno postavko stavljati v svoj račun.

Ne dá se tajiti, da sedanji izvanredno kritični položaj v naši državi, kakor državi onstran Litve kritični položaj cele monarhije, nekako sili na izhod v smeri ustavnih sprememb, katere, kakor se skraj vidi, so neizogibne tukaj in onstran Litve, in te ustavne spremembe se zopet ne morejo izvršiti po našem prepričanju drugače, kakor le v smeri razširjenja ljudske svobode.

To so, gospoda moja, kakor sem že povdarjal, izvanredni dogodiljaji, katerih ne moremo s sigurnostjo stavljati v svoj račun, pa prepričanje imamo, da homo potom takih izvanrednih dogodiljajev prišli do enake volilne pravice, četudi mogoče šele v daljni prihodnosti.

Povdarjam, splošna in enaka volilna pravica to je naš ideal, to je ideal ljudstva — smelo rečem — v celi avstrijski državi.

Toda preko idealov, po katerih stremimo, nikakor ne zabljamo dnevnih potreb in dnevnih zahtev realne politike, in te dnevne potrebe in zahteve sada-

misel šine domačemu dušnemu pastirju v glavo: pred cerkev postavimo mizo, na mizo preč. patra in tamkaj bo govoril. Rečeno, storjeno. Pred cerkvijo na mizi je pridigal preč. o. Edvard. Vsi so se bili zgrnili okoli njega in pazno poslušali njegovo najnovejšo pridigo na gori. Izredno je bilo, a lepo.

Po pridigi je daroval presv. daritev preč. g. Simon Gregorčič mlajši, ki je bil že prejšnji dan pohitel v svoj rojstni kraj, da se udeleži te, za Krn izredne slavnosti. Opravil je slovesno peto sv. mašo z asistenco. Na koru je pel libušenski pevski zbor, spremljan po harmoniju. Harmonij v Krnu! Zares, od sile „nobel“! To ni kar si bodi!

Pa so vam bili ponosni Krnci in zadovoljni! Ni čudo! Saj se jim pač nikoli niti sanjalo ni, da bodo imeli kdaj cerkev. Veselje jim je žarelo iz oči, jasna obličja so pričala o njih notranji srčni radosti. Tam se je možak zadovoljno smehljal in si vihal brke. To je veliko. Pri priprostem možu, ki ima brke samo zato, ker mu rasejo izpod nosa, je znamenje veselosti, če si jih tudi zavija. Da bi si jih mogel še večkrat tako vesel in zadovoljen!

Popoludne je bilo blagoslovljenje

njosti, te so nas dovedle do tega, da smo danes vložili bistveno drugačen predlog kakor lansko leto.

Gospoda moja — obračam se tedaj do častitih nam sovražnih strank — Vi ste, kakor veste — ne izdajam s tem nobenih tajnosti — tekem zadnjega leta sami priznali, da stojite na stališču, da se deželnozborski volilni red mora spremeniti in sicer tako spremeniti, da se da pot v deželno zbornico tudi tistim slojem, ki so doslej bili iz nje izključeni. Postavili ste se na to načelno stališče in o tem Vašem stališču smo bili mi obveščeni. Naša dolžnost je, kot reprezentantov velike večine ljudstva na Kranjskem, da mi ta glas, katerega smo čuli od Vaše strani, poslušamo in da ne gremo na dnevni red preko tega glasu, in to gospoda moja, je vzrok, da smo sestavili tak predlog, za katerega tudi Vi lahko glasujete, ker ne nasprotuje stališču, katerega ste Vi izven te zbornice tekem zadnjega leta zavzemali.

Gospoda moja, ta glas, katerega smo čuli, bil je nek glas spravljalivosti in mi ga dobrohotno sprejmemo in lojalno ponudimo roke za skupno delovanje v svrhu reforme volilnega reda v blagor našemu ljudstvu!

Naj se torej voli odsek, kakor mi predlagamo; v odseku je potem prilika za pogajanja, za katera smo pripravljani, in v odseku je prilika, da konečno pridemo ustavnim potom do resnične reforme, ki je neobhodno potrebna, do reforme, katero narod v deželi od nas pričakuje.

Mi vemo, da ta zbornica, kakoršna je po svoji sestavi, v svoji večini ne prizna splošne in enake volilne pravice, in zato se za sedaj zadovoljujemo samo s splošno volilno pravico, kot prvi korak, ki neizogibno mora voditi tudi do enake volilne pravice. Sedaj, častita gospoda, je stvar v Vaših rokah, v rokah gospodov od nasprotnih strank! Od Vas je odvisno, da se danes sprejme nujnost predloga, da se sklene volitev odseka, da

se na tistem mestu, ki je edino kompetentno, pride do sporazumljenja, seveda do takega sporazumljenja, kakoršno je mogoče z dobro vestjo zagovarjati pred veliko večino prebivalstva v deželi. Mi vsi vemo, da je od tega sporazumljenja edino odvisna normalna delavnost dež. zbora, in ako je gospod deželni glavar, kakor tudi gospod deželni predsednik, ako sta oba ta dva funkcionarja povdarjala, da je redno delovanje deželnega zbora potrebno — dobro, mi smo pripravljani, to normalno delovanje omogočiti, mi smo pripravljani stopiti na pol pozitivnega, mirnega dela, mi smo pripravljani spremeniti se vsak hip v regularno opozicijo, ampak en pogoj mora biti — z vso silo narod v deželi to od nas zahteva — in ta pogoj je: poštena volilna reforma mora biti osigurana. Danes prvič smo zbrani v ti krasni palači. Ta krasna palača se je zidala z ljudskim denarjem, zidana je od ljudskih žuljev. Jaz mislim, da lepše svojega delovanja ne moremo pričeti, kakor da na stečaj odpremo ljudstvu vrata do te dvorane, da tisti dobe tu sem pristop, ki morajo dosedaj še zunaj stati. Ako ta čin storimo, bo to tudi najlepši plod Božjega blagoslova, in s tem sklepam.

Shod na Iderskem pri Kobaridu.

„Slov. katoliško politično in gospodarsko društvo za kobarški okraj“ je napravilo v nedeljo dne 4. oktobra shod na Iderskem pri Kobaridu. Shodu je predsedoval domači župan g. Anton Manfreda.

G. župan priporoča domače zadeve gledé Drganjščka, vodovoda in hlevov v Matajurju g. poslancu, Ivanu Lapanji, in prepusti njemu besedo.

G. poslanec poroča nato o delovanju v preteklih zasedanjih deželnega zbora, posebej o deželni norišnici, o deželni zavarovalnici za govejo živino, o deželni

Po resno-zabavnem večeru smo morali misliti na počitek. Saj jutri gremo na Krn, precej zgodaj ob dveh, tako smo se dogovorili. Ni spak, da se Krn dotlej ne odkrije! A kam gremo spat? Domači gospodar „Pomol“ pravi, da gremo na postelje. Mi, da ne! Posteljo imamo vsak dan doma, mi hočemo — v seno. To je romantično na planini! In zmagali smo. V senik smo zlezli na seno, čez katero so bile rjuhe razgrnjene, in tam smo se zarili vsak v svojo jamo. Zunaj je nevihta vila, naj bo! Jutri ne bo več!

Tam sem toraj ležal oblečen v senu in premišljeval. Na Krn! Fant, nevarnosti te lahko dohitijo na poti če velike! Kako bo s teboj? O, ko bi imel pri sebi vsaj Gabračekov kolomon! „Kdor to pismo pri sebi nosi, temu se ni treba bati strele, ne ognja, ne strupene pijače. Kdor ta blagoslov pri sebi nosi, se mu ni treba bati nobene nevarnosti.“ A kaj mi pomaga, da ga znam na pamet, če ga pa nimam pri sebi! Kleto stališče! Nikoli več ga ne pustim doma!

Kako bo? Bogu se priporočim, On me varuj in vodi! Zunaj brije nevihta, zebe me, v seno zarivam svoje noge — lahko noč, krnski Črnogorci!

(Dalje pride.)

hipotečni banki in njenem pomenu, o zvezi mlekaric v kobariškem okraju in predloga ustanovitve sadjarskega društva, ki naj bi imelo svoj sedež na Iderskem. Ozir delavskih močij v naših okrajih predloga g. poslanec tudi, naj se sklene, da se potom visoke deželne vlade prepove mladencem hoditi v svet, dokler niso zadostili vojaški dolžnosti. — Sploh bo pa g. poslanec v deželnem zboru priporočal vse domače občinske zadeve.

Za njim je dobil besedo društveni tajnik, g. Ciril Metod Vuga. Razložil je, v čem obstoji značaj moza in priporočal posebno v sedanjih časih značajnost in močatost na katoliški podlagi. Sedanji resni časi zahtevajo od nas tudi resnega skupnega dela, zato naj posamezniki ne poslušajo glasov političnih sebičnežev, ampak naj vsak posluša glas svoje vesti in naj gleda, kaj zahteva od njega korist celokupnega naroda slovenskega. V političnem in domačem društvenem življenju združimo se, da tako zadostimo svoji narodni nalogi v domačem okraju. Storimo mi do svojega katoliškega naroda svojo katoliško narodno dolžnost; bodi potem z našim narodom kakorkoli, vsikdar se bomo lahko tolažili s sladko zavestjo, da smo v pravem času storili, kar je bilo odvisno od nas!

Zborovalci so sprejeli tajnikov govor obnavljanjem.

G. poslanec Ivan Lapanja je nato poročal o zakonu o kmetijskih zadrukah, in enoglasno je bila sprejeta resolucija, naj deželni zbor stopi vendar enkrat s tem zakonom na dan.

G. Ciril Metod Vuga predlaga sklep celokupnega shoda, naj se visoka vlada naprosi, da se tudi med nami na Primorskem ustanovi mlekarška šola, da ne bo treba našim ljudem pohajati take šole v tujini. Sprejeto enoglasno.

G. poslanec govori konečno o potrebi, da se tolminski okraj združi v veliko akcijo, da se dožene zveza lokalne železnice s Sv. Lucijo in Kobaridom, oziroma Bovcem. V to naj občine tolminskega okraja iz svoje srede sestavijo konsorcij.

Ta predlog kakor tudi druge predloge in poročila g. poslance so sprejeli zborovalci z navdušenim odobravanjem.

Ker se nobeden ni več oglasil k besedi, je g. predsednik zaključil shod s trikratnimi „živio“-klici na presvitlega cesarja.

Občni zbor

„Kat. pol. društva v Bovcu“.

Radi raznih neprilik in ovir se je občni zbor letos zakasnil. Predsednik Šuler pozdravi navzoče ude ter povdarja v svojem govoru nalogo društva. Na kratko omeni vspehe društva ter priporoča edinost in vstrajnost, da pridemo do večjih. „Trkajmo, in se nam bo odprlo! Bodimo v svoji stvari trdovratni, vstrajni, in dosegli bomo mnogo!“

Ko je tajnik Abram, vikar iz Trente, sporočil mesto odsotnega blagajnika o društvenem gmotnem stanju, omenivši, da ima društvo vsled požara na arhivu škodo do 150 K, je zavračal najprej napade na društvo. Društvo nima namena delati zdražbe v okraju, pač pa nestrankarski skrbeti za njega blagor in korist, kakor se vidi iz vsega njegovega dosedanjega delovanja; ako se meša tudi v politiko in tudi v osebnosti tu in tam, mora to storiti, ker je dandanes gospodarsko vprašanje s političnimi v nerazdružni zvezi. Dostojno in stvarno pa nastopa društvo povsod.

Dosedanje društveno delovanje in nove resolucije.

Za rudarje, katerih vrste se množé od dne do dne, in ne bo zlasti v Bovcu kmalu niti hiše več brez vsaj enega rudarja, se je društvo do zdaj odločno potezalo, in bi se bilo še bolj, ako bi bilo mej njimi malo več zavednosti in sloge. 1. Rudarji-vojaki niso dobivali prej za časa orožnih vaj nikake podpore, dasi je to postavno določeno; mnogi nimajo nič drugega razven zasluzka, in kakó naj živi družina v tem času? Na pritožbo društva je ministerstvo potrebno ukrenilo. 2. Istotako je objavilo ministerstvo, da bo poskrbelo v naprej po možnostih tudi za slovenske rudniške uradnike, katerih do zdaj ni kljub temu, da je v Rablju več slovenskih rudarjev nego inonarodnih, ter da premnogi ne umejo nemščine. 3. Objavilo se je tudi, da se po možnosti odredi, da bo zdravil obolele rudarje z Bovškega bovški zdravnik. Trebalo bo pa v popolno dosego društvenega namena

še odločnejšega koraka, in ta se stori. — Rudarji bodite složni, pobri nite se, in ugodite vami!

O drugih prošnjah in pritožbah se bo sporočalo na prihodnjem občnem zboru.

Kozjereja je na Bovškem pe-reče vprašanje, in z njo v tesni zvezi pogozdovanje. Ljudstvo gotovo ni proti nameram vlade, ki hoče omejiti ali do cela odpraviti kozjorejo, vendar pa mora pri tem nujno vlada dati mu drugih nadomestil, drugih sredstev za življenje. Z dosedanjim postopanjem pa ne doseže vlada drugega, kakor dan na dan množé se izseljevanje in rapidno padanje ljudstva na Bovškem. Kdor bi si ogledal v davkariji gozdne kazni in škode v prejšnjih letih, bi — strmell! Na društvene pritožbe je odgovorilo poljedelsko ministerstvo 4 jul. 1902., da ne more ničesar ukreniti, dokler deželni odbor ne premeni svojega stališča. Društvo je dež. zbor: poslalo tozadevno pritožbo in prošnjo, in na dr. Gregorčičevo temeljito pojasnilo v lanskem zasedanju upamo premenitev deželnega zakona; tudi se je v zadnjih par letih obrnilo glede preganjanja kozj. precej na bolje.

Na predlog Jos. Flajsa iz Bovca in pa Mat. Ivančiča, kurata na Srpenici, se sklene doposlati dež. zboru petico za premembo zakona proti kozj. reji.

Železnica bi bila za gornjo soško dolino prepotrebna. Ivančič, srpeniški kurat pojasni to vprašanje, ki se razpravlja vže nekaj let sem; v zadnjih par letih pa se zlasti omenja krajevna železnica od sv. Lucije, oziroma celo od Logatca, odnosno od Idrije čez sv. Lucijo do Loga pod Predelom. Na Kranjskem mislijo vže itak zvezati Idrijo z železnico, na Laškem pa istotako Čedad s soško dolino; prej so nameravali napraviti predor proti Kanalu, kasneje pri Volčah zdaj pa so izbrali pot do Kobarida. Ako bi se pa imela sploh prej ali kasneje graditi proga do Loga, bo vlada vsekako zahtevala dežele od dežele in občin, kakor pri vipavski železnici. Nato pa mi niti misliti ne moremo! Kako naj naše uboge občine prispevajo, kje vzamejo denar? Zato se sklene resolucija, da se vlado in dež. zbor naprosi, čim preje zgraditi omenjeno progo, katero pa izvrši država sama brez prispevkov dežele in zlasti revnih občin, ki vže itak ginevajo pod žulečimi bremenmi in so same potrebne podpori! (Dalje pride.)

Politični pregled.

Odhod ruskega carja. — V soboto 5. t. m. zjutraj o peti uri zapustila sta naš cesar in ruski car Mürzsteg ter se vrnila proti Dunaju. Popoludne sta dospela vladarja do Maidlinga, od koder se je povrnil ruski car zopet v Darmstadt. Pri odhodu sta se vladarja najprisrčnejše poslovila. V Mürzstegu pa sta imela vladarja dolge pogovore. Istotako sta se dolgo pogovarjala z ministroma za zunanje zadeve, z grofom Lamsdorfom in grofom Goluchowskim. Največ pa sta sedela skupaj seveda grofa Lamsdorf in Goluchowsky, kajti izdelovala sta načrte, po katerih hočeta Avstrija in Rusija nadalje pacificirati Macedonijo. Istočasno sta obvestila o novih korakih ruskega in avstrijskega poslanika v Carigradu, ki naj bi tudi turško vlado obvestila o tem. V tem obvestilu pa dotični novi koraki, katere menita Rusija in Avstrija v svrhu pacifikacije Macedonije vkreniti, niso še označeni in se bodo toraj še komaj naznanili. Le toliko je rečeno v omenjenem obvestilu, da so se skazale reforme, katere sta predložili in sestavili Rusija in Avstrija v spomladi, nedostatne in neizdatne ter da jih treba razširiti in vporabiti tudi izdatnejša sredstva, da se te novejšje reforme izvedejo. O kakovosti izdatnejših sredstev pa, kakor rečeno, obvestilo poslanikom nič ne govori. Zato pa je ves politični svet še vedno jako radoveden, dali je bil mir na sestanku obeh vladarjev, da govorimo s „Kikirikijem“, „besiegelt“ ali pa „petschert“.

Kriza na Ogrskem. — Sedanje razmere na Ogrskem napravljajo na vsakega človeka tak utis, kakor da bi vlada zdaj tam anarhija. Ne le to, da je grof Khuen podal svojo ostavko in da se noče več pečati z vladnimi posli na Ogrskem, storili so to kakor grof Khuen tudi ostali ministri. Pri vsem tem pa se

sklicuje parlament, ne da bi pri njegovi seji zastopal vlado kak član isto. Kaj takega se do sedaj še ni dogodilo. V soboto je imel namreč ogrski državni zbor svojo sejo, a udeležil se je ni noben minister. Na dnevnem redu te seje je bil protest proti temu, da se so obdržali vojaki, četudi so že doslužili 3 leta, še nadalje v vojaški službi. Ta odredba vojnega ministra označevala se je kot nepostavna, in leteli so napadi posebno na domobranskega ogrskega ministra. Vendar se je našel neki govornik, in sicer pristaš liberalne stranke, ki je domobranskega ministra zagovarjal, češ, da je omenjena naredba čin skupnega vojnega ministra, ki pa ni odgovoren državnemu zboru, ampak delegacijam. Našel se je tudi govornik, ki je opominjal opozicijo, naj dovoli vojnemu ministru tak kontingent novincev, kakoršnega je dovolil avstrijski državni zbor, in triletnikom bode tako pomagano. Ali tu je začela opozicija kričati, in najprvi med njo Kosuth, da se to koj zgodi, ako se upelje madjarsčina kot poveljni jezik pri ogrskih polkih, da pa ne bode dovoljen niti jeden novinec, dokler se to ne zgodi. Okolo te točke se je sukala razprava, dokler se ni seja zaključila, in se ni sklenilo, da se prihodnja seja skliče še-le potem, ko bode imenovano novo ministerstvo. Kdaj pa se to zgodi, tega pač nobeden ne ve. Nekateri mislijo, da pride cesar še te dni v Budimpešto in imenujejo celo moža, ki bi bil zmožen vsprejeti v sedanjem kritičnem položaju nalog, sestaviti novo ministerstvo. Med tem pa kriči in vpije opozicija, da ga ni moža, ki bi pripravil ogrski parlament do kakega delovanja, dokler se ne ugodí zahtevi po poveljniškem madjarskem jeziku. Kdo pa naj ugodí ti zahtevi, ko je cesar na tako odločen način že dvakrat izjavil, da on v to zahtevo nikdar ne bo privolil? Grofu Khuenu so na Dunaju jako zamerali, da je na tak čuden način podal svojo ostavko ter da se ni, kot zastopnik ogrske vlade, udeležil carjevega vsprejema. Njegov izgovor, da je podal svojo ostavko, ne drži, in to tem manj, ker ni cesar njegove ostavke še vsprejel. Sicer pa je jasno, da je ta izgovor neutemeljen, ko se je grof Khuen vendarle udeležil vsprejema nemškega cesarja na Dunaju, četudi je bil tudi takrat podal svojo ostavko, in je bila ista ostavka tudi vsprejeta, in je grof Khuen takrat le vodil posle ministerskega predsednika, kakor jih vodi tudi sedaj, ali jih bi pa moral vsaj voditi, dokler ni imenovan njegov naslednik.

Novo srbsko ministerstvo. — Novo srbsko ministerstvo sestavljeno je tako-le: Predsednik mu je general Gruič, za zunanje zadeve postal je minister Andrija Nikolić, ministerstvo za notranje reči dobil je Stojan Protić, pravosodni minister postal je Nikola Nikolić, za nauk in bogočastje Ljuba Stojanović, finančni minister je postal Milić Radovanović, minister za javna dela postal je Vlada Todorović, trgovinskim ministrom je imenovan Todor Petković, in vojno ministerstvo prevzel je polkovnik Andrejević.

Dopisi.

Iz Podgore. — V Podgori imeli smo z dovoljenjem premilostnega knez-nadžskofa v nedeljo 4. oktobra popoldne izvanredno slovesno procesijo z Marijinim kipom. Ob 3. popoldne zbralo se je mnogo ljudstva domačega in tujega v cerkvi. Slovesnost se je začela s kratko pridigo, katero je imel preč. o. Vilibald iz kapucinskega reda. Še svojim krasnim govorom je navduševal in blagroval družbenice Marijine družbe in spodbujal vse ljudstvo, kako naj časti Marijo; posebno pa vnel dekleto, katera niso še v družbi, da bi pristopila. Besede prihajale so iz srca izvrstnega govornika in častilca Marijinega ter segale do srca poslušalcev. Marsikatero solzno oko je pričalo to; le škoda da mu je bil odmerjem tako kratek čas. Koj po govoru začela se je pomikati procesija; prvi so šli šolski otroci, za temi možaki i. t. d. Lepo, se cvetjem okinčan kip Kraljice nebeske nosila so belo oblečena dekleta z narodnimi pečami na glavi. Pred njimi šla je častita duhovščina, pevci, in dolga vrsta belo oblečenih deklic z cvetjem. Za njimi vrstile so se družbenice, belo oblečene s svetinjami in modrim pasom, pa s svečami v rokah. Za kipom pomikala se je dolga vrsta drugih deklet in žen. Koder je šla procesija, bila so okna olepšana in razsvetljena v čast Brezmadežni Devici. A ni častilo samo

nemo cvetje dobre, mile naše Matere, častila so jo tudi resnično pobožna naša srca. Med šolskimi otroci molli glasno mala deklica rožni venec; odgovarja jej otročji glas. Glej, možake v tako obilnem številu, tudi ti častijo Marijo z rožnim vencem v rokah. Zdaj slišiš najlepšo pesem rožni venec, zdaj litanije. Dekleta prepevajo Marijine pesmi. Tako se je pomikala procesija po veliki cesti do sred vasi in potem nazaj v cerkev, kjer je končala z blagoslovom. Lepa hvala vsem Marijinim častilcem, ki so k tej slovesnosti pripomogli. Upamo, da bomo smeli to slovesnost z dovoljenjem premil. knez-nadžskofa vsako leto obhajati! Lepa hvala cerkvenim pevcem, kateri so slovesnost Marijino z lepim petjem povelečali. Čast vsem dekletom, ki so tako tekmovali med seboj za čast M. B. in žrtovale čas in denar. Še eno prošnjo Marijine hčere! Ostanite zveste dobri vaši Materi, druga dekleta pa prosim: pridružite se tej ljubi Mamki; priznajte javno, da jo častitel! Ne bode vam žal v življenju; še manj pa v smrti! Pod varstvom te mogočne Matere je lepo živeti in še lepše umreti.

Podgorica.

Iz Mirna. — Preteklo nedeljo priredili so socialni demokratje tukaj shod, kjer je znani Kopač premleval stare fraze, seveda, največ mu je bila na potu duhovščina. Socialni demokratje so imeli letos pri nas že mnogo shodov, na katerih ljudstvo slepe ter je od cerkve odtujujejo. Kaj pa od naše strani, ali se je kdo zganil? Ne bodimo pastirji, kateri mirno gledajo, kako jim volk ovce odnaša!

Izginili so časi, ko so j. pričukovali pomoči od zgoraj. Opasati moramo meč in bojevali se proti sovražniku. Sami moramo prirejati shode. Imamo društva, katerih prvi namen je ljudstvo izobraževati, ali ravno ta namen se najbolj zanemarja, društva v tem oziru spe. Vzбудimo jih! Soc. dem. stranka zastuplja naše še dobro ljudstvo kapljo za kapljo ter je pripravljala za svoje namene.

Prireja mu razne plesne ter je s tem pripravljala v veliko socialno bedo. Zadnji čas je, da so prepreči to zastrupljene ter ljudstvo podučí. „Kdor spi, ne ulovi rib“. Na delo toraj kogar mar! Ne kar je mož dolžan, kar je mož možan, to storiti je dolžan. Delavec.

Št. Viška gora. — Župana imamo! To veselo novico moramo sporočiti celemu svetu. Kakor čreda brez pastirja, bila je naša občina, brez župana, lepo število mesecev. Imela je sicer črednika, a ta je bil še brez pastirske-županske palice. Toda sedaj — slava c. kr. glavarstvu — je dobil naš črednik nazaj staro zguljeno palico. Izvoljen je za narodno-nerodne ideje velezaslužen mož g. Matevž Pirih.

Županska volitev se je vršila v najlepšem redu pred 2 tednoma, saj je bil pri volitvi navzoč sam c. kr. okrajni glavar — mož postave. Škoda, da zastopnika c. kr. glavarstva nismo tudi videli že pri prvotnih volitvah starešin in sicer tudi v osebi kakega g. uradnika, kateri bi tedaj lahko preprečil ali vsaj opazil marsikako nerednost in nepostavnost. Omeniti nam je še, da sta dva od „klerikalcev“ izbrana moža iz Tribuše, volila sedaj za podžupana g. Klemenčiča v Tribuši — najhujšega nasprotnika „klerikalcev“ in desno roko g. Pirih. Kdor potrebuje kaj močatosti, naj je gre iskati le v dolino ob Idrijci v neko gotovo vas, kjer bivata dva gotova moža. Škoda le drugih vrlih Tribušanov, ki so se toliko trulili za drugačen izid volitev. Sicer je pa g. Pirih postal že skoraj „klerikalcev“, saj nam pravijo, da baje popravlja cerkev na Št. Viški gori in tudi g. Klemenčič misli menda pripravljati farovž v Tribuši. Vsa čast!

Iz Podmela. — Dne 4. oktobra smo imeli tu veselico v prid bolškim pogorelcem. Obnesla se je vrlo dobro, le tamburaški zbor je tu pa tam pokazal še kako hibo, kakoršna se pa kaj lahko pokaže pri začetnikih. Posebno dobro se je obnesla zadnja točka št. 11. „prosta za baba s plesom“. Plesalo se je z vso narodno vnemo in požrtvovalnostjo do ranega jutra. Ali bi ne bilo bolje, če bi ples opustili tudi v prid bolškim pogorelcem in denar kar so ga zapravili pri plesu, bi bili hvaležno sprejeli revni Bovčani.

Anhovo. — Dne 4. t. m. je gosp. dovolil ples, menda v zahvalo za triletno službovanje kot župan. Mislite si, ljubi čitatelji, moža župana, malo zmožnega,

(Dalje v prilogi.)

ki ne zna ne čitati ne pisati, pa si h koncu to veselico privoščil. — Ravno ob priliki plesa je voznik iz Brd poljal vino, namenjeno presitim plesalcem. Toda pred vasjo Anhovo se je voz z vinom na lepem pod cesto zvrnil. Izteklo ga je čez 5 hektolitrov po travniku. Pa bi bilo tudi par volov se sabo potegnili, ako ne bi bil voznik naglo vse jermene porezal. — Oče — an je sicer poskrbel ples za veliki praznik Matere Božje, a cerkvenega petja v Gorenjempolju ne! Zdaj ni v Gorenjempolju že tri mesece nobenega petja pri službi božji, da mora sam gosp. vikar vse opravljati. Prej smo 6 let imeli prav le — in izvršno polje domačih pevcev. Resnici na ljubo moram povedati, da pevci nimajo nikakega plačila razun 16 kron na leto od občine, in jih je 10. Tako je vaše napredovanje! Za tri leta iščeta s tajnikom Bog si vedi knj pri prejšnjem g. blagajniku, mesto da bi se bili poganjali za železniško postajo v Anhovem! — Vaša županska doba je že pred meseci potekla. Spravite občinska šila in kopita v red in vse potrebno za novo volitev! Ako tega nemudoma ne ukrenete, se pritožimo na pristojno mesto! Več ob inarjev.

Stržišče, dne 4. oktobra 1903. — Dne 1. oktobra so naznanjali topiči, da je došel k nam novi dušni pastir. Zahvaljujemo se preč. škofskemu ordinarijatu, da se je vendar enkrat spomnil naše zapuščenega gorske duhovnije. Nam pa, častiti gospod, kličemo: Dobro došli, na mnoga leta! — Obenem pa izrekamo najtoplejšo zahvalo prečastitemu gospodu Ivanu Koširju za Oblok, ki nas je pristojevoljno in brezplačno oskrboval vse leto, da smo le malo nedelj bili brez duhovnega opravila. Bog stotero povrni blagemu gospodu! Nekdo.

Iz baške doline. — O kresu je minulo že tri leta, ko je bila zadnja volitev župana. Po postavi bi se volitev morala že razpisati in vršiti. Toda našim občinskim predstojnikom ni dosti mar za postavo, da se le njim polni žep, pa je vse dobro. Kakor se vidi, tudi sedaj še čisto nič ne mislijo pritiči z prpravami za nove volitve. V četrtek dne prvega tega meseca je imelo sejo naše starestinstvo, v kateri se prišlo na razgovor tudi obč. volitve; večina starestinstva je bila za to, da se volitve izvrše v roku dveh mesecev. Toda temu se je vprl naš slavni tajnik g. Burgar z vso silo, čes da nima časa, da bi pripravil kar je potrebno. Seveda on nima časa za take stvari, pač pa za udrihanje po klerikalizmu ima dovolj časa na razpologo. Mi menimo, da obč. tajnik se nima protiviti starestinski večini, on dobiva plače od „liberalcev“ in „klerikalcev“, zategadelj ima tudi dolžnost jih poslušati. Vidi se pa tudi, da pri nas vlada še vedno terorizem. Par osebam se mora namreč pokoriti cela občina, akoravno na veliko škodo vseh. Žalibog da ni nobenega starestine, ki bi jim v obraz povedal, kar jim gre. G. Burgarju pa svetujemo, naj lepo molči, da se preveč ne zameri, in bi utegnil tudi marsikatero grenko slišati. Z „ajzenponom“ je prišlo tudi veliko veselja, katero posebno ugaja nekaterim liberalcem. S plesovi kar tekmujejo, kje jih bo le več. Hiša božja razpada, rastejo pa krčme kakor gobe po dežju, in s tem se množi po mnenju nekaterih ljudsko blagostanje. Lepa bodočnost se nam kaže, in s tem za danes dovolj.

Novice.

Kanončna vizitacija. — Prihodnji teden, in sicer od 11.—15. t. m. se bo vršila kanonična vizitacija v Solkanu, Kronbergu, Pevmi, Podsobotinu in v Št. Mavru, pri kateri priliki bode milost. knez nadškof delil tudi zakrament sv. birve.

Duhovske vesti. — Č. g. Ignacij Kobal novomašnik in bivši prefekt našega „Alojzijevišča“ je imenovan za kancelista knezo-nadškofjskega ordinarijata.

Duhovske vesti v tržaški škofiji. — Č. g. Josip Ujčić, škofov kaplan v Trstu, pada se te dni na Dunaj na višje duhovsko izobraževališče pri sv. Avguštinu. — Č. g. Jakob Čemažar, bivši kapelan na Opčinah, bil je te dni umeščen za župnijo v Koštaboni.

Osebnost vest. — Ravnatelj na ljubljanskem učiteljskem je imenovan g. Anton Črnivec, glavni učitelj na istem zavodu.

Imenovanje. — Bivši sodnik v Bovcu, g. dr. Viktor Ahčič je imenovan za deželosodnega tajnika na okrožnem sodišču v Novem Mestu.

Imenovanja in premeščenja. — Predsedništvo tržaškega nadsodišča je imenovalo za sodna kancelista pisarniška pomožna uradnika, in sicer: g. Rudolfa Buttignona za Lošinj in g. Angela Martellanca za Podgrad.

Premestilo pa je sodnega kancelista Josipa Šajino iz Lošinja v Trst in sodnega kancelista g. Art. Čotarja iz Podgrada v Sežano.

Smrtna kosa. — V torek je zadela spoštovano družino Zucchiati-jevo v Medani britka izguba. Umrla je namreč gospa Ana Zucchiati roj. Cortini v 70. letu svoje starosti. Spoštovani družini naše iskreno sožalje, pokojnici pa naj sveti večna luč.

Pri Sv. Luciji na Mostu umrla je, spovedana in obhajana, udova Ana Kovačič, stara in častita žena. V ubožnih razmerah je več ko 11 let po materno skrbel za troje svojih prerano osirotelih unukov. Vendar je doživela, uboga žena, veliko veselje, da je najstarejši nje unuk letos zvršil gimnazijo ter stopil v bogoslovnico goriško. To ji je posladiło zadnje dneve in ure, s to tolažbo odšla je v večnost po zasluženo plačilo. — Svetila ji večna luč!

Za goriško škofijo so sprejeti v bogoslovnico sledeči gg. abiturijenti: Anton Gerbec iz Kobdijla, Grošelj Mihael iz Železnikov, Kafol Anton iz Čepovana, Kenda Ivan iz Zadlaza-Zabče, Klobučar Andrej iz Ravnij, pl. Posarelli Štefan iz Avč, Pregelj Ivan iz Sv. Lucije, Vodopivec Josip iz Dornberga, Fasiolo Honorij iz Campolonga, Galupin Ernst iz Vermegliana, Rigotti Anton iz S. Lorenzo Banale (Tirolsko).

Za „Alojzijevišče“ je podarila družba vednega češčenja celo mašno opravilo: c. kr. gozdarsko in domensko ravnateljstvo 15 m³ drvij; razni dobrotniki zložili 30 K, s katerimi se je kupilo oltarni križ, kanonske table in 4 oltarne svečnike iz medu; slovenska duhovščina na zaupnem shodu dne 28. sept. 10 K 66 h; neimenovana 7 K; č. g. Jos. Golob ob tridesetletnici svojega mašništva 30 K.

Bog stotero povrni! Dostavljamo ponižno prošnjo, da bi se one občine, ki so bile blagoslovljene z dobro letino, spomnile tudi „Alojzijevišča“!

Za slovensko slrotišče v Gorici oziroma za „kat. društvo detoljubov“ so darovali: P. n. Matija Čej 30 v., N. N. 5 K, Sofija Budal 2 K.

Izkaz milodarov na naslov podpisane urada za bovške pogorelee: Č. g. Jamnik, župnik v Sorici 14 K 70 h, duhovni v Rajhenburgu (Štajersko) poslali 50 K, vjkarijat Vel. Žablje 8 K, kaplanija Boljunec 5 K, administracija „Slovenca“ 7 K 38 h, gospa Ahacija Šabec iz Idrije 4 zaboje stare obleke, čevlje i. dr., kuracija Novake 52 K, č. g. Alfons Poljšak v Štomazu 10 K, župnija Soča 20 K, kuracija Libušnje 20 K, župnija Otlica 15 K, kuracija Podgora 40 K, č. g. A. Mesar iz Lokovca 10 K, župnija Prvačina 20 K, župnija sv. Antona pri Kopru 14 K, župnija Osp 11 K 20 h, župnija Brezovica (Istra) 10 K, župnija Zgonik 5 K, č. g. Jel. Knežek, kaplan v Sostrem 8 K, župnija Roče 6 K, č. g. M. Markič na Golacu pri Podgradu 12 K, č. g. Jos. Mašera 20 šol. otrokom pogorelim vsakemu novo zimsko obleko.

Blagim dobrotnikom povrni obilo dobrotljivi Bog, ter obudi še mnogo drugih podpornikov revnim pogorelim bovškim faranom.

Župnijski urad v Bovcu, 6. okt. 1903.

Vidmar,
župnik-dekan.

Beđa na Goriškem. — Nekatero občine na Goriškem so vsled požara in raznih ujm v tekočem letu močno trpele. Posebno občine, katerim je največji ali edini dohodek skupilo za sadje in vino, so hudo prizadete. Sadju je bilo letos prav malo, in trta je vsled neprijaznih vremenskih razmer le pičlo rodila. Po nekaterih krajih se niti ne pokrijejo stroški, katere zahteva obdelovanje trte.

Požar v Bovcu je naredil veliko škode; mnoge družine so zgubile vse, kar so imele, celo obleko, hišno opravo ter vsa živila in pičo. Naravno je, da so se dotične občine obrnile za hitro in izdatno pomoč na c. kr. vlado.

Državni poslanec dr. Gregorčič je z ozirom na ta žalostni položaj stavil v državnem zboru dne 25. sept. dva nujna predloga, katerih eden zadeva občine, ki so po ujmah trpele in v katerih

se že nahaja ali žuga pomankanje in beđa, drugi pa posebno bovški trg, kjer treba ne samo z nova zidati hiše in poslopja, ki so pogorela, marveč tudi urediti pri tej priliki državno cesto in nekatere ulice.

Gledé Bovčanov pridružil se je dr. Gregorčiču tudi zastopnik kmečkih občin g. Oskar Gabršček, ki je stavil prvemu sličen predlog.

Na c. kr. vladi je zdaj, da škodo in beđo natanko preišče ter da potrebno ukrene, da ljudstvo čez zimo ne ostane brez strohe in živila, brez potrebne hrane in oblačila. Denarna podpora, brezplačna živila, brezobrestna posojila in javna dela so neobhodno potrebna.

„Krojaška zadruga“ ostane toraj v svojih prostorih. — Na veliko jezo onega, ki je v svoji Don Kišotski domišljiji menil, da mesari z mesarskim nožem „Krojaško zadrugo“, dočim je v resnici vihtel v svoji roki le skrhani pipec, je sodna oblast v zadnji instancijski razsodila, da ima „Krojaška zadruga“ pravico ostati v svojih dosedanjih prostorih toliko časa, za kolikor sta se svoječasno dogovorila ravnateljstvo „Ljudske posojilnice“ in pa ravnateljstvo „Krojaške zadruge“, kateri dogovor je skušalo sedanje ravnateljstvo „Ljudske posojilnice“ moško prelomiti in je v ta namen naperila proti „Krojaški zadrugi“ tožbo, v kateri je dobilo v prvi instancijski prav, a je v drugi instancijski, in kakor vidimo zdaj tudi v tretji in zadnji korenito pogorelo. Sicer ni drugačnega izida te pravne zadeve nobeden razsoden človek pričakoval, a najmanj pa razsoden jurist.

Svečarna g. Jerneja Kopača — odlikovana. — Na razstavi v Vidmu so dobili izdelki g. Jerneja Kopača iz Gorice prvo odlikovanje.

Čestitamo! **Socijalni demokratje** so imeli javen shod dne 27. sept. v Sovodnjah, dne 3. t. m. v Nabrežini, dne 4. t. m. pa v Mirnu. — Na vseh treh shodih je bila enaka „govoranca“!

Voditelja soc. demokratov v Podgori Andreja Reja so izključili iz konsumnega društva, katero so ustanovili soc. demokratje v Podgori. Izključen je tudi od „Panificija“, kjer je bil nekaj knjigovodja. Omenimo še, da so pred kratkim zarabili voz, s katerim je „Panificio“ po Podgori židovski kruh vozaril. Zdi se, da židovski „gšeft“ v Podgori umira!

Moderno posvečevanje praznikov. — Namesto da bi ljudje ob nedeljah se odpočili ter se v molitvah zahvalili Bogu za dobrote, katere so od Njega dobili med tednom, smatrajo po svojem modernem in naprednem naziranju nedelje za to, da napravijo to, kar so med tednom zaslužili s pijančevanjem in s hrupnimi veseljami, katerim sledi po navadi tudi tepež. V nedeljo bilo je v Gorici na raznih krajih več tepežev, in pijancev videlo se je po raznih ulicah vse polno. Kak žalosten utis napravi na človeka, ko vidi v poznih urah vračati se domov moža in ženo z malimi otroci, ki so komaj shodili, in ko čujejo grde kletve iz očetovih ust, ki se ga je nalezal toliko, da komaj stoji na nogah, in da ga morajo večkrat otroci voditi ter spravljati domov. Kaj naj boče iz otrok, katerim dajejo stariši take izgleda?!

Največ priložnosti k pretepanju pa dajo brez dvoma javni plesi. Tako so se v nedeljo na Goriškem, kjer je bil javni ples, sprli med seboj vojaki in civilisti. Na potu, in sicer za Ražonerji, pa je prišlo do krvavega pretepa, katerega je provzročil kočijaž Cumar s tem, da je zasolil nekemu vojaku krepko zausnico, na kar so vojaki potegnili bodala iz nožnic. Najhujše pri tem pretepu je opravil neki Angel Breščak, ki je prišel po naključju k pretepačem. Mir so napravili redarji, ki so nekatero izmed pretepačev aretirali.

V neki krčmi na Studencu so pili trije bratje Medecotti. Pili pa so preveč, in pijani so se začeli pripraviti. Ker so v krčmi preveč kričali, postavili so jih pred vrata. Ali tu zgrabila sta se brata Anton in Mihael. Mihael potegne iz žepa nož ter ga sune bratu Antonu v vrat. Prišli so redarji, ki so ranilca zaprli.

Tiskar A. Gabršček obsojen. — Kobaridsko sodišče je obsodilo te dni tiskarja A. Gabrščeka na 60 K globe in sicer na tožbo nekega carinskega uradnika v Robiču, katerega je A. Gabršček razžalil in sicer pri izvrševanju njegovih uradnih dolžnosti.

Okupacija Avstrije po Italjanh. — V zadnjem času se je priselilo v Gorico

in v Trst brez števila ljudi iz Italije. Kmalu bodo ti ljudje imeli v rokah našo trgovino in najboljša mesta. Goriški in tržaški magistrat jih podpirata! Gradnja bohinske železnice je privabila na Avstrijsko na tisoče delavcev, ki se pri nas vdomačujejo. Tako se polagoma pripravljajo tla za Italijo. Kaj pa dela avstrijska vlada? Oddaja javna dela italijanskim podanikom!!

Kamenjani učenci „Solskega Doma“. — „Gazzettino Popolare“ prinaša v sobotni številki doslovno to-le: „V sredo zvečer se je zbralo na Goriškem dvajset italijanskih solskih otrok, oboroženih s kamenjem, da bi z njim napadli 8 učencev „Solskega Doma“, ki so se morali po oni strani vrniti iz šole domov. Komaj so se približali slovenski učenci, napali so jih italijanski učenci s kamenjem na grozen način. Tudi drugi mimoidoči ljudje bili so v resni nevarnosti in so se zaradi tega vrnili na Korenj in opozorili o tem kar se godi mestnega stražnika Jeusig-a, ki je potem dotične ljudi spremljal. Stražnik je pri ti priliki srečal slovenske otroke, ki so se jokajoč vrnili z Goriškega proti Kornju, in za katerimi so italijanski otroci, kamenjajoč jih, tekli. Ko so italijanski učenci zagledali stražnika, zbežali so pred njim ter izginili za Ražonarji. Neki slovenski učenec iz Solkana bil je močno ranjen na čelu, drugemu je istotako priletel kamen odzadaj v glavo ter ga močno ranil. Več slovenskih učencev pa je bilo lahko ranjenih. To v resnici ne dokazuje omiko. In ako smo mi pri drugih prilikah ostro obsojali ultranacionalne čine Slovencev, ne moremo danes storiti od manj, da ne bi obžalovali neomikano in surovo ponašanje Italijanov, kateri bi morali, kot ljudstvo stare kulture, druge podučevati v omiki in ne bi smeli biti potrebni, da se uče omike od drugih.“ Tako piše doslovno italijanski list, in mi ne pristavljamo danes temu poročilu ničesar. Poklicani činitelji pa naj zadevo preiščejo in naj poskrbe za to, da se ne bodo več ponovili taki prizori.

Potrjene občinske volitve. — Kakor čujemo, je tržaško namestništvo zavrnilo utok naprjen proti občinskim volitvam občine Kojsko-Kozana, ter dotične volitve s tem potrdilo.

Porotno zasedanje. — Prihodnje porotno zasedanje prične v Gorici dne 23. novembra.

Zgubila se je v nedeljo zlata zapestnica s Fr. Josipa tekaljšča, J. Verdija tekaljšča do ulice Contavalle. Kdor jo je našel, naj jo prinese v naše upravnistvo, kjer izve naslov izgubitelja.

Taki so. — Taki so namreč Italijani, brezobzirni, kjerkoli se naselijo. Jeden tak je tudi neki Luigi Turri, krojač, ki je prišel s trebuchom za kruhom k Sv. Luciji na Tolminsko in se tam naselil. Odprl je namreč svojo krojaško delavnico ter obesil nad vrati iste tablo z napisom Luigi Turri, sartoria, Schneider. Ako ni to skrajna brezobzirnost da ne rečemo celo predrznost in konečno celo izzivanje, potem ne vemo kaj bi morali še kot tako zaznamovati. Ta privandrani polentar, ki si hoče krotiti svoj lačni laški želodec v čisto slovenski vasi, daleč proč od italijanske meje, prezira popolnoma izključno slovenski značaj te občine in njenih prebivalcem. To je pa že malo preveč.

10 milijonov lir za poltaljančevanje Slovencev in Hrvatov v Primorju in v Dalmaciji. — Društvo „Dante Alighieri“ je sklenilo, da si izposodi pri raznih bankah v Italiji 10 milijonov lir, da bi lažje izvrševalo svojo nalogo. Da bode največ tega denara dobilo društvo „Lega Nazionale“, o tem ni dvoma, kakor tudi ne o tem, da bodo otroški vrtci in „Legine“ šole kakor gobe iz tal vedno bolj rasle po slovenskih in hrvatskih občinah v Primorju in v Dalmaciji. Naj bi vendar ti komedijanti raje za ta denar kupili polente svojim rojakom, katero si morajo služiti sedaj na tujem, kakor pri nas v Avstriji, na Francozskem in v Ameriki.

Še jeden c. kr. — Pavel Pogačnik c. kr. poštni uradnik v Trstu, rodom Slovenec in narodni izdajalec, je izvoljen v odbor evangeljske zveze za Avstrijo, katera ima namen striti v avstrijskih narodnih katoliških zavest in pripraviti ljudstvo do padca v naročje — Hohenzollerncem. — Da Pogačnik zaradi svojega evangeljskega delovanja še ni občutil posledic, se jako čudimo. Zanimivo pa bi vsakako bilo temu — gospodu obrniti narobe žep, da bi se videlo, od koga je odvisen. Kajti izkušnja nas uči,

da je že marsikaka baraba v Slovincih izdal svojo narodnost in vero za — lačni groš ter potem za tako Judežovo plačilo pridno delal za „nemško stvar“ onih faktorjev, ki se ne sramujejo imeti med svojimi političnimi sotrudniki izdajalce nenemških narodnosti.

Pazite, da ne dobite ponarejenega denara. — V Anconi zasledili so neko družbo, ki je ponaredila vse polno 10 kronskega zlatega in papirnatega denara. Kakor smo že omenili svoječasno, dobili so na Vipavskem več komadov ponarejenih 10 kronskega cekinov. Ta ponarejeni denar je izdelan iz kovine britanja in je navlečen s pomočjo galvanoplastike z zlato navlako. Ta denar pa ima cvenk, ki je prav sličen onemu pravih cekinov. Posebno mnogo pa je raztrošenega 10 kronskega papirnatega ponarejenega denara, in sicer toliko, da se je vlada odločila zaradi tega izdati nove bankovce po deset kron.

Deželni odbor razglasa. — Na slovenskem oddelku deželne kmetijske šole v Gorici se začne početkom novembra meseca t. l. nov dvoletni tečaj. Deželni odbor je dovolil za dvoletni tečaj 1903-1905. 15 prostih mest za mladeniče, ki so doma iz Goriško-Gradiške. Prošnje za sprejem je doposlali vodstvu oddelka deželne kmetijske šole do 15. oktobra t. l. Mladeniče sprejme v šolo, je treba dokazati:

a) da so stariši ali varuhi zadovoljni, da vstopi v šolo. Zato ima podpisati prošilcevo prošnjo oče ali pa varuh;

b) da je prosilec dovršil 16. leto, kar ima dokazati s krstnim listom. Le če je kedó telesno posebno krepak, sprejme se tudi po dovršenem 15. letu, če ga vodja, kateremu se ima osebno predstaviti, prej nego prošnjo vloži za sprejem sposobnega spozna;

c) da je lepega нравnega vedenja, kar ima dokazati s spričevalom ondotelega županstva;

d) da je dovršil ljudsko šolo z dobrim uspehom, kar ima dokazati s spričevalom ondotelega županstva;

e) da je telesno sposoben izvrševati navadna kmetijska dela, kar ima dokazati z zdravniškim spričevalom;

f) da je dovolj izobražen, kar ima dokazati s sprejemnim izpitom;

g) prosilci za prosta mesta, morajo dokazati z ubožnim listom, da so sinovi ubogih starišev.

Prošnje morajo biti kolekovane s kolekom ene krone.

Dijaki s prostim mestom, dobivajo hrano in stanovanje brezplačno. Sprejmejo se tudi plačujoči učenci, ti pa morajo priložiti prošnji, poleg od a do g navedenih dokazov, tudi izjavo starišev ali varuha, da se obvezujejo plačevati za učenca 20 kron za hrano v predplačilih mesečnih obrokih. Tudi plačujoči učenci dobivajo stanovanje brezplačno.

Vsi sprejeti učenci morajo bivati v zavodu, zato imajo prinesiti s seboj: vsaj 2 para rjuh, 1 par prevlak za zglavje, 2 para spodnjih hlač, 2 navadni in 2 boljši srajci, 6 parov nogavic, 6 žepnih rut, 2 obrisalki, par boljših in par močnejših čevljev, jedno vsakdanjo in jedno praznično obleko.

Za snaženje perila mora vsaki sam skrbeti. Učenci (štipendijsti) s prostim mestom, kateri bi hoteli izstopiti iz šole brez tehtnega vzroka (t. j. ne radi boleznih, vojaščine ali družinskih razmer) pred končnim tečajem, morajo povrniti vse dotlej nastale stroške za hrano.

Teoretičen pouk je vsaki dan od 8. do 12. ure predpoldne in poučuje se: Prvo leto: spise, računstvo, geometrija in risanje, zemljepisje, fizika, kemija, živalstvo, rudništvo, rastlinstvo, splošno kmetijstvo, čebelarjeja in sviloreja.

Drugo leto: spise, računstvo, zemljemerstvo in risanje, posebno rastlinogojja, živinoreja, živinozdravstvo, kletarstvo, trtoreja, sadjereja, gozdarstvo in vrtnarstvo.

Praktične vežbe so vsak dan popoldne.

Spušcanje vojne ladlje „Nadvojvoda Karol“. — V nedeljo zjutraj se je spustila v morje v ladjedelnici pri Sv. Marku, kakor smo že poročali, največja vojna ladja naše vojne mornarice. Udeležba pri ti slovesni priliki bila je velikanska. Poleg nekaterih nadvojvodov udeležil se je te slovesnosti tudi avstrijski trgovinski ministar ter mnogo državnih in deželnih poslancev iz raznih pokrajin naše države. Drugih gledalcev se je pa vse gnjetlo. Posebno mnogo jih je bilo na morju po raznih parobrodih in po najrazličnejših ladjah. Ko so se pri-

blizali nadvojvode in med njimi tudi nadvojvodinja Marija Karolina, hči nadvojvode Karola, katerega ime nosi nova ladja, pozdravili so jih mornarji naše mornarice, ki so se na petih vojnih ladjah pripeljali iz Pulja v Trst, z navdušenimi „hurá“-klici. V ladjedelnici pa jih je vsprejel c. kr. namestnik grof Goess s svojo soprogo, tržaški župan s svojo soprogo in mnogo drugih civilnih in vojaških dostojanstvenikov. Po blagoslovu vojne ladje, katero je opravil mornarični župnik, je kumica nadvojvodinja Marija Karolina po izgovorjeni običajni formuli pritisknila na gumbo, ki je bila v dotiki z električno žico, s katero je bila privezana ob strani vojne ladje steklenica šampanjca, ki se je pri ti priliki razpočila. Na dano znamenje presekali so vezi, s katerimi je bila ladja pričvrščena na odru ter storili vse potrebno, da se je začela pomikati z odra najprej počasi in vedno bolj in bolj hitro tako, da se je konečno z veliko naglostjo zagnala v peneče morje in se oddaljila kakih 200 metrov od brega. V tem hipu pa so začeli grometi topovi z okolo stoječih vojnih ladj, in nepopisni „živio“-klici nebrojne množice orili so proti nebu. Ko se je to zgodilo, so bile nadvojvodi Rainerju predstavljene razne osebe, posebno pa one, ki so vodile razna dela, pri zgradbi nove vojne ladje in katerim je nadvojvoda izročil odlikovanja, podeljena jim od Nj. Vel. cesarja.

Odkritje spomenika velikemu hrvatskemu patrijotu dr. Antu Starčeviću. — V nedeljo, dne 11. t. m. bodo naši bratje Hrvatje v Sestinih blizu Zagreba odkrili krasen spominek svojemu velikemu patrijotu dr. Antu Starčeviću. Dotični odbor poslal nam je oklic namenjen nam Slovincem bratom hrvatskega naroda. V prelepih besedah pozivlja brati Hrvatí nas Slovence, da se tudi mi udeležimo te lepe slavnosti ter da tudi mi z njimi vred počastimo spomin onega velikega patrijota hrvatskega, ki nas je smatral Slovence vedno za svoje brate ter z vsemi svojimi močmi deloval na združenje Slovencev in Hrvatov v jeden sam narod. Dotični oklic nam je došel prekasno in ga nismo mogli toraj v svoji celoti objaviti. Odbor za odkritje Starčevićevega spomenika pozivlja vse one, ki bi se hoteli udeležiti te hrvatske slavnosti, da prijave to njemu, da bode mogel poskrbeti za dostojen vsprejem, kakor tudi za dostojna prenočišča. Dotične prijave naj se odpošljejo pod naslovom: „Odbor za proslavo odkrića Starčevićov spomenika“. Zagreb lica 21.

Družba sv. Mohorja. — Dne 24. septembra smo začeli razpošiljati letošnje družbene knjige in prizadevali si bomo da častiti udje dobijo knjige najprej ko mogoče. Odpravili bomo zaboje s knjigami po tej-le vrsti:

Škofije: 1. Krška, 2. Amerika in Afrika, 3. Razni kraji, 4. Lavantinska, 5. Ljubljanska, 6. Tržaška, 7. Goriška.

Cenjene gospode poverjenike, katerim se knjige pošiljajo, nujno prosimo naj takoj, ko dobijo „aviso“, pošljejo po nje na pošto ali železniško postajo, da ne bode sitnih reklamacij, ki provzročujejo samo zamudo in nepotrebne stroške. Pošne stroške morajo čast. poverjenikom povrniti posamezni udje.

One gg. poverjenike, ki dobivajo svoje knjige neposredno v družbeni tiskarni, prosimo, naj čim preje pošljejo po nje, da nam zavoji ne zastavljajo nepotrebne prostora. O d b o r.

Nemrlí Szegedinu. — V torek so se dogodili v Szegedinu hudi nemiri. Na Kossuthovem grobu so našli namrč venec, katerega so položili vojaki, ki morajo služiti nad tri leta. Venec so odstranili in izročili policiji. V sled tega se je zbralo pred mestno hišo več tisoč ljudi, ki so zahtevali, da se jim venec izroči. To se je tudi zgodilo ter nesli so venec zopet na Kossuthov grob. Vojaštvo je venec zopet odstranilo ter ga spravilo v vojašnico. Ljudstvo je vojašnico napadlo s kamenjem, nakar je vojaštvo nastopilo, ter jelo streljati na množico, ker je ista vojaštva kamenjevala. Ranjenih je bilo več oseb.

Hrvatski slikar vsprejet od sv. očeta Pija X. — Sv. oče Pij X. je po lastni želji dne 30. septembra že drugičkrat vsprejel v avdienciji hrvatskega slikarja Celestina Medovića. Delj časa je opazoval sv. očce svojo sliko, katero je izvršil imenovani hrvatski slikar. Sv. oče je izrazil pri ti priliki svojo posebno zadovoljnost ter je ponavljal svoje čestitke nasproti hrvatskemu slikarju.

Č. g. duhovnikom in drugim gospodom, ki imajo navado, da si v jeseni preskrbijo vino za celo leto, priporočamo v prvi vrsti tri trvdke in sicer 1. Kmetijsko zadrugo v Št. Petru pri Gorici, 2. Veliko zalogo g. Josipa Toroša, veleposesnika in veletržca v Gorici nasproti slovakemu „Alojzijevišču“ in 3. „Vinarsko in sadjarsko društvo za Brda“ v Gorici, ulica Bazelini št. 20.

Tržne cene.

Za 100 kg.	
Kava: Santos	K 170— do 190—
„ Sandomingo	„ 210— „ 220—
„ Java	„ 210— „ 220—
„ Portorico	„ 260— „ 280—
„ Ceylon	„ 270— „ 280—
Slakdor	„ 76— „ 77—
Špeh	„ 180— „ 190—
Petrolij v sodu	„ 32— „ 32-50
„ „ zaboju	„ 10-50 „ 10-75
Maslo surovo	„ 220— „ 230—
„ kuhano	„ 260— „ 270—
Otrobi debele	„ 10— „ 12—
„ drobne	„ 10— „ 11—
Turšica stara	„ 14-80 „ 17—
Oves	„ 12-50 „ 15-50

Moka ogerska:

št. 0 K 28-60	št. 1 K 27-80	št. 2 K 26-60
„ 3 „ 25-40	„ 4 „ 25—	„ 5 „ 23-80
	št. 6 K 22-20	

Nova delavnica cerkvenih posod in orodja.

Gorica, magistratna ulica št. 8.

Podpisani svoja si naznaniti pred. duhovščini, da je odprl novo delavnico cerkvenih posod ter se priporoča za naročbe svečnikov, svetilnic itd. v vsakovrstni kovini in v vsakem slogu po najnižjih cenah.

Ker še nima ilustrovanih cenikov, pošlje po želji pred. duhovščini obrise raznih posod in orodja.

Priporoča se tudi za popravljanje rabljenih reči, jih zopet posrebi in pozlati tako, da dobijo prvotno stanje.

Izdeluje strelkovode po najboljših iznajdbah in popravlja že rabljene.

Udani
Franc Leban,
srebrar.

Naznanilo.

Podpisani naznanja sl. občinstvu in svojim cenj. naročnikom, da

otvori s 15. oktobrom

brivsko podružnico

na Stolnem trgu 2,

kjer bode mogel postreči posebno naročnikom spodnjega dela mesta ter onim z dežele, bolje nego je to storil doslej. Obe brivnici sta preskrbljeni z izbornimi delavskimi močmi, da je vsakdo točno postrežen.

V zalogi so vedno v veliki izberu vse potrebščine brivske stroke, kakor fina in navadna mila, razne parfumerije za dame in gospode, vse po zmernih cenah.

Rojakom iz mesta in z dežele se toplo priporoča udani

Anton Pucelj,
brivec.

Krojaška mojstra Čufer & Bajt

v Gorici, ulica sv. Antona št. 7
v hiši g. Jerneja Kopača

izdelujeta vsakovrstne obleke za moške po meri, bodisi fine ali pa priproste.

Priporočata se svojim rojakom v Gorici in na deželi, posebno pa č. duhovščini za obilna naročila.

Odlikovana mizarska in strug delavnica.

A. Černigoj
(društvenik „Miz. zadruga“)

v Gorici,
Tržaška ulica h. št. 18.
Priporoča svoje

mizarske izdelke

vseh slogov in za vsaki stan.
Izdeluje tudi vse

strgarske izdelke

točno po naročilu.

Vsa naročila se preskrbi v najkrajšem času po zmernih cenah. Delo lično in trdno.

Podpisani priporoča slavnemu občinstvu v Gorici in na deželi svojo

prodajalnico jestvin.

V zalogi ima kave vseh vrst, različne moke iz Majdičevega mlina v Kranju, nadalje ima tudi raznovrstne pijače na primer: francoski Cognac, pristni kranjski brinjevec, domači tropinovec, fini rum, različna vina, goršice (Senf.) Ciril-Methodovo kavo in Ciril-Methodove užigalice. — V zalogi se dobé tudi testenine trvdke Žnidaršič & Valenčič v Ilirski Bistrici, ter drugo v to stroko spadajoče blago. — Postrežba točna in po zmernih cenah.

Z odličnim spoštovanjem

Josip Kutin,
trgovec v Semeniški ulici h. št. 1
(v lastni hiši.)

Priporočilo.

Podpisani se priporočam slav. občinstvu in svojim rojakom za obilna naročila svoje nove delavnice v lastni hiši na Kolehah pri Kojskem. Izvršujem vsakovrstne obleke ter imam v zalogi raznega sukna, hlačevine in izgotovljenih srajc. Vsako naročilo se izvrši točno in po celo nizkih cenah.

A. Mavrič, kroj. mojster.

Anton Potatzky

v Gorici, na sredi Raštela hiš. št. 7.

Trgovina na drobno in debelo.

Najceneje kupovališče nürnberskega in drobnega blaga ter tkanin, preje in nitij.

Potrebščine

za pisarne, kadilce in popotnike.

Najboljše š vanke in šivalne stroje.

Potrebščine

za krojače in čevljarje.

Svetinjice, rožni veneci mašne knjizice.

Hišna buvala za vse letne čase.

Posebnost:

semena za zelenjave, trave in detelje.

Majbolje oskrbljena zaloga za kramarje, krošnjarje, prodajalce po sejnih in trgih ter na deželi.

Ivan Bednařik

priporoča svojo

knjigoveznicu

v Gorici
ulica Vetturini št. 3.

Pozor! Pozor!
Zaloga vina!

Na prodaj je belo in črno brsko, v. pavsko, furlansko in istrijsko vino. Odpošilja se na vse kraje v sodčih od 56 litrov naprej. Postrežba je točna, cene zmerne.

Se priporoča s spoštovanjem

Josip Toroš,
 Via del Ponte Isonzo hšt. 6.
 Gorica.

**„Centralna =
 = posojilnica“**
 v Gorici,
 uradnje od 1. avg. naprej
 od 8. zj. do 1. pop.

**ROMANJEH
 NASY GORO**
 in slav. občinstvu sploh
 se priporoča v obisk
Kavarna „Central“
 v Gorici na Travniku
 (Piazza grande) tik
 cerkve sv. Ignacija.

L. ZORNIK
 Gorica,
 Gosposka ulica št. 7,
 priporoča

svojo veliko zalogo mod. blaga, kakor: zadnje novosti okraskov za obleke, rokavice, nogavice, pajčolane, solenike, dežnike, trakove, pasove, predpasnike, vse potrebščine za šivilje. Zaloga n. boljšega perila za gospode in gospe. Zaloga raznovrstnih trakov itd.

Jakob Šuligoj,
 urar c. kr. železnic,
 v Gorici, Gosposka ulica hiš. št. 25.

priporoča svojo najboljšo zalogo

šivalnih strojev,

za gospode krojače in šivilje po najnižje mogočih cenah. — V zalogi ima tudi najnovejše in najbolj priproste **vezilne aparate** (Stickaparate), katere se more porabiti za vezenje (rekamiranje) na vsakem „Singer-jevem“ šivalnem stroju, ter stane tak aparat samo 7 K. — Kdor torej hoče imeti dober in trpežen šivalni stroj in jako po ceni, naj si pride ogledat šiv. stroje novih sistemov, katere jamči od 5 do 10 let.

Dalje priporoča najboljše **švicarske žepne ure** po zmernih cenah. Poprave s poročtvom enega leta.

**Važno za gg. trgovce z jestvinami
 in cenjene gospodinje!**

Podpisani s tem uljudno naznanjam, da mi je poverila z dnem 1. t. m. tvrdka:

ZNIDERŠIČ & VALENČIČ
 prva kranjska tovarna testenin

zalogo in zastopstvo svojih slovečih in priznanih izdelkov.

Zaloga preskrbljena bode zadostno z vedno svežimi „Ilirskimi testeninami“ vseh vrst, ter se boče iste oddajalo v originalnih zabojih po dosedanjih cenah. Pri tej priliki opozarjam slav. občinstvo tudi na zalogo izborne moke iz valjčnega mlina: **W. Jochmann** iz Ajdovščine.

Prevezel sem tudi zastopstvo za prodajo kavinih surrogatov „Prve jugoslovanske tovarne“ iz Ljubljane in zastopstvo za prodajo Ciril-Metodovih družbenih vžigalic.

Proseč naklonjenosti za to moje novo podjetje se v svrhu cenj. naročil na gori navedene domače izdelke rojakom iz mesta in dežele toplo priporočam in beležim

Z odličnim spoštovanjem

JOS. ROVAN
 Gorica, ulica Rabatta št. 20—22.

Teodor Slabanja,
 srebrar,
 v Gorici, ulica Moreli 12,
 priporoča prečast. duhovščini za izdelovanje cerkvenih posod in orodja. Pripravo cerkvenega orodja olajšuje revnim cerkvam s tem, da daje tudi na obroke. Obroke si pa preč. p. n. gospod naročevalec sam lahko določi.

Anton Fon,
 klobučar in gostilničar v Semenški ulici, ima bogato zalogo raznovrstnih klobukov in toči v svoji krčmi pristna domača vina ter postreže tudi z jako ukusnimi jedili. Postrežba in cene jako solidne.

Anton Breščak
 Gorica, gosposka ulica št. 14,
 (blizu lekarne Gironcoli).

Ima v zalogi vsakovrstno pohištvo za vsak stan. Oprava po najmodernejših slogih, posebno za spalne, jedilne in posetne sobe je po nemškem slogu.

Anton Kuštrin
 Gosposki ulici h. št. 25,
 priporoča čistili duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo: Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Portorico i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu istersko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3 4, 5. Več vrst riža. Miljsveče prve in druge vrste, namreč po 1/2 kila in od 1 funta. Testenine iz tvornice Žnideršič & Valenčič v Il. Bistrici. Zveplenke družba sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega mlina v Kranju in z Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Po pošti se razpošilja v zabojčkih najmanje po 5 Kg. na vse kraje.

Bogata zaloga podob na platno in šipo z različnimi okvirji. Belgijska brušena ogledala vsake velikosti. Različno poništvo, kakor: toaletne mize, različna obešala, preproge za okna itd. Različne stolice z trsja in celuloida, posebno za jedilne sobe. Blazine iz strune, afriške trave, z žimami in platnom na izbiro ter razne tapecarije. Reči, katere se ne nahajajo v zalogi, preskrbijo se po izbiri cenikov v najkrajšem času. — Daje se tudi na obroke, bodisi tedenske ali mesečne. — Pošilja se tudi izven Gorice po železnici in parobrodih.

V zalogi ima najelegatnejšo sobno opravo, na katero se še posebej opozarja p. n. občinstvo!

Viktor Toffoli
 v Gorici, via Teatro št. 20
 (na stari pošti)
 velika zaloga oljkega olja
 iz najugodnejših krajev.

Jedilno . . . kr. 40	Corfu . . . kr. 56
„ boljše „ 44	Bari . . . „ 60
dalmatinsko „ 48	Lucca . . . „ 70
istrijsko . . „ 56	Nizza . . . „ 80

**Lekarna
 Cristofoletti v Gorici**

Prave in edne žel. kapljice z znamko sv. Antona Padovanskega.

Zdravilna moč teh kapljic je neprekosljiva. — Te kapljice uredijo redno prebavljanje, če se jih dvakrat na dan po jedno žličico popije. — Okrepé želodec, storé, da s gine v kratkem času omotica in šivotna lénost (mrtvost). Te kapljice tudi storé, da človek raje je.

Cena steklenici 60 vin.

Prodajajo se v vseh glavnih lekarnah na svetu. Za naročitve in pošiljatve pa jedino le v lekarni

CRISTOFOLETTI
 v Gorici.

Odlikovana delavnica!
ANT. KRUSIČ,
 krojač, ulica Giuseppe Verdi št. 33

Priporoča se sl. občinstvu v mestu in na deželi, posebno č. duhovščini. — Ima bogato zalogo blaga vsake vrste in za vsaki stan, ter opozarja na ravno došlo sveže jesensko in zimsko blago, lastni izdelek gotovih oblek in površnih suknj. Cene prav solidne!

Ponemanja vreden

je odločen nastop skrbnih gospodinj: one zahtevajo le

Ilirske testenine

in si ne puste vsiliti drugih. Te testenine izdeluje le: Prva kranjska tovarna testenin Žnideršič & Valenčič v Ilirski Bistrici.

Naznanilo preselitve!

Dr. Fran Pavletič,
odvetnik v Gorici,

naznanja, da se je s svojo odvetniško pisarno preselil v Gledališko ulico (Via del Teatro) št. 11 (prenovljena hiša tik cerkve „Imakolate“) I. nadstropje.

Prosiva sahtevati listke!

Največja trgovina z železjem Konjedic & Zajec

Gorica, pred nadškofijo hiš. št. 11.

Za čas stavbe priporoča vse stavbne potrebščine, kakor: cement, stavbne nosilce, vsakovrstne okove, železje, strešna okna, cevi za stranišča itd. Ima v zalogi orodje za vsa rokodelstva iz najbolj slovečih tovarn. Opozarja na svojo bogato izber kuhinjskega in hišnega orodja dob rezprimerno nizkih cenah.

Edina zaloga
stavbenih nosilcev

v Gorici.

Pocinkana žica za vinograde po jako snižanih cenah!

Pozor!

Eno kronske nagrade izplačava vsakemu, kdor dokaže s potrdili najine nove ameriške blagajne, da je kupil pri naju za 100 kron blaga.

Prosiva sahtevati listke!

Velika zaloga šivalnih strojev vsake vrste za šivilje, krojače in čevljarje.

Edino zastopstvo

Pffafovih šivalnih strojev,

kateri so svetovno znani na trpežnosti in dobroti, ter so najspodobnejši za vsake vrste del, kakortudi za vezanje, rekamiranje, so edini, ki se jamčijo za 10 let.

Konkurenca je pri nas izključena in nemogoča!!

V zalogi imamo tudi

BURSKA DVOKOLESA

ter

angleške „Helikal Premier“, in „Regent“.

Cena je od 180 K naprej.

Prodajata tudi slamoreznice in stiskalnice, puške in samokrese vsake vrste. Komat šivank za šivilje stane v Gorici le 70 v. Edina meh. delavnica za popravo šivalnih strojev in dvokole

Za obilno naročbo se priporočata sl. občinstvu udana

Saunig & Dekleva,
ulica Municipio št. 1.

Očarana sem jako od lepote in do-
brote Tvoje obleke. Povej
mi vendar, kje kupuješ tako krasno blago?

v „Krojaški zadrugi“

v Gorici, Gosposka ulica 7.

katera tvrdka ima največjo zalogo te vrste v Gorici. — „Kako je to mogoče, saj sem vendar čitala v nekem listu, da nima „Krojaška zadruga“ nikakega blaga več“. — „Pojdi, pojdi in ne veruj vsake reči; prepričaj se sama in vznemadena bodeš, ko zagledaš isto založeno tako velikansko z blagom, da bodeš kar strmela. Tu ti leži na razpolago izvanredna množina raznega blaga za vsaki spol in za vsaki letni čas, kakor krasne Zephyrje, batiste, perkal, svile, Oxford, Pique, vsakovrstnega volnenega blaga, moško sukno po vsakej ceni in izberi. Tu dobiš bogato izber vsakovrstnega blaga, za neveste jako veliko zalogo perila, kakor platna, Chiffon, prtenine, hlačevine volnene odeje, kovtre, žepne rute. Tam dobiš vse blago prejšnjih sezon pod lastno ceno. Na zahtevo se pošiljajo uzorci brezplačno. Cene so tako nizke, da se je čuditi, seveda tudi stalne, brez pogajanja. Torej priidi in poskusi, in gotovo boš zadovoljna in vesela“.

Karol Draščik,

pekovski mojster na Kornu v Gorici

odlikovan z častno diplomom najvišjega priznanja
jubilejne razstave na Dunaju l. 1898.

In v Gorici na razstavi l. 1900 s zlato sretljivo

izvršuje naročila vsakovrstnega peciva; tudi najfinejšega, za nove maše in godove, kolače za birmo in poroke itd.

Vsa naročila izvršuje točno in natančno po želji gospodov naročnikov. — Priporoča se za nje svojim rojakom v mestu in na deželi najuljudneje.

Sadjarsko in vinarsko društvo
za Brda v Gorici

Prodaja naravne in prstne
briske pridelke po zmernih
cenah.

Zaloga pristnih vin:

burgundeca, rizlinga, modre
frankinje in drugih.

DESERTNA VINA.

Sedež društva je:

Gorica, ulica Barzelilni št. 20.

Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani

Dunaska cesta št. 15 v Medatovi hiši v prtiličju

vzprejema zavarovanja vsakovrstnih posloplj, premič-
nin in poljskih pridelkov proti požarni škodi, kakor
tudi zvonov proti poškodbim.

Pojasnila daje in vzprejema ponudbe ravnateljstvo
zavarovalnice v prtiličju Medjatove hiše na Dunajski
cesti v Ljubljani, a tudi po slovenskih deželah nastav-
ljeni poverjeniki.

„Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani“ je edina
slovenska zavarovalnica. Zavaruje pod tako ugodnimi
pogoji, da se lahko meri z vsako drugo zavarovalnico.

Postavno vloženi ustanovni zaklad jamči zavarovan-
cem popolno varnost.

**ROJAKI! Zavarujte svoje
imetje pri domačem zavodu!**

Sprejema
hranilne vloge
katere obrestuje po
4¹/₂% polumesečno; ne-
vzdignene obrestipripi-
sjuje konec leta k glav-
nici. Rentni davek pla-
čuje posojilnica sama.

Posojila

u dom na osebni kredit po
6% in na vknjižbo po 5¹/₂%.

„Centralna posojilnica“

registrovana zadruga z omejeno zavezo.

Gorica, ulica Vetturini 9.

C. kr. poštnohranilnični konto N. 851.292.

Sprejema
nove člane

z glavnimi in opravi-
lnimi deleži. Glavni de-
leži po 200 K, opravični
po 2 K. Otvorja članom
tekoče račune, katere
obrestuje po dogovoru.

Uradne ure

vsak dan od 8. ure zjutraj
pa do 1. ure popoldne.